

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kpkf.50.923/2009/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla a pártfogó ügyvéd által képviselt kérelmezőnek a jogtanácsos által képviselt **Egészségbiztosítási Felügyelet** (1132 Budapest, Váci út 30.) kérelmezett ellen közigazgatási hatóság eljárásra kötelezése iránt indított nemperes eljárásban a Fővárosi Bíróság 2009. február 17. napján kelt 9.Kpk.46.108/2008/4. számú végzése ellen a kérelmező 5. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

V É G Z É S T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A pártfogó ügyvédi díj viselésére a kérelmező köteles.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezettnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú költséget.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az adóhatóság külön felhívására - 5.000 (ötezer) forint fellebbezési illetéket.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A kérelmező 2008. május 14-én kelt beadványában kérte panaszának kivizsgálását a kérelmezettől, melyet arra alapítottnan terjesztett elő, hogy a 2000. novemberében jelentkezett nőgyógyászati panaszai miatt a ... nőgyógyászatán az őt ellátó szakorvos nem tájékoztatta teljeskörűen arról, hogy a vizsgálatok alapján milyen diagnózist állított fel, valamint kifogásolta a kezelőorvos vele szemben tanúsított - általa zaklatónak minősített - magatartását. Mivel beadványára választ nem kapott, 2008. október 13-án panasszal élt az egészségügyi miniszterhez, aki megkereste a kérelmezettet a panasz kivizsgálása és a megtett intézkedésről tájékoztatás közlése iránt. A kérelmezett 2008. november 4-én kelt 2746-3/2008. számú levelében tájékoztatta a kérelmezőt arról, hogy az egészségbiztosítás hatósági felügyeletéről szóló 2006. évi CXVI. törvény (a továbbiakban: Ebft.) értelmében a 2007. január 1-jét követően igénybe vett egészségügyi ellátással kapcsolatos panaszok kivizsgálására jogosult, ezért a kérelmet áttette a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Közép-magyarországi

Regionális Intézetéhez. Ilyen előzmények után a kérelmező a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 20. § (6) bekezdésére hivatkozással az elsőfokú bírósághoz fordult és nemperes eljárásban kérte a kérelmezett kötelezését a közigazgatási eljárás lefolytatására.

Az elsőfokú bíróság a kérelmet elutasította. Döntését a Ket. 20. § (1)-(2); (5)-(6) bekezdésére hivatkozással azzal indokolta, hogy a kérelmezett csak az Ebft. 2007. január 1-i hatálybalépését követően igénybevett egészségügyi ellátásokkal kapcsolatos panaszok kivizsgálására jogosult. A kérelmező panasa azonban 2000. évre nyúlik vissza, ezért a panasz elbírálására a kérelmezettnek nincs hatásköre, helyesen döntött a kérelem áttételéről.

Az elsőfokú bíróság végzése ellen a kérelmező élt fellebbezéssel a végzés megváltoztatása és a kérelem szerinti döntés meghozatala iránt. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy sem a kérelmezett, sem az ÁNTSZ nem tett eleget törvényi kötelezettségének, nem járt el a hatáskörébe tartozó ügyben illetékességi területén. A hatóságok mulasztásának okát az egészségügyi miniszter hivatalból ugyancsak nem vizsgálta ki, nem tette meg a szükséges intézkedéseket, amelynek az lett a következménye, hogy egyik hatóság sem járt el ügyében.

Előadta, hogy az ÁNTSZ Közép-magyarországi Regionális Intézetétől 2008. november 13-án levelet kapott, amelyben tájékoztatták, hogy az Európai Unió csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény 142. § (7) bekezdése alapján az egy éven túl előterjesztett panaszt érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani.

A kérelmezett észrevételében az elsőfokú bíróság helytálló jogszabályokon alapuló és megalapozott végzésének helybenhagyását és költséget kért.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a kérelmezett eljárásra kötelezésének nincsenek meg a jogszabályi feltételei, mert a panasz alapját képező egészségügyi szolgáltatás nyújtása olyan időpontban történt, amikor még nem volt hatályban az Ebft.. Helyesen jutott arra a következtetésre is, hogy a kérelmezett intézkedett az ügyben, amikor a Ket. 22. § (1) bekezdése figyelembevételével a (2) bekezdés alapján a panaszt áttette a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz. Az elsőfokú bíróság döntését részletesen és körültekintően megindokolta, kifejtett indokait a Fővárosi Ítéltábla is osztja, ezért nem ismétli.

A fellebbezés kapcsán azt hangsúlyozza, hogy a kérelmező az Egészségbiztosítási Felügyelet mulasztásával kapcsolatban terjesztette elő kérelmét és ezt a hatóságot kérte az eljárás lefolytatására kötelezni. Az elsőfokú bíróság a megjelölt kérelmezett eljárását vizsgálta és ennek megfelelően hozta meg döntését, melyhez a

másodfokú bíróságnak is igazodnia kell a felülbírálat során. A Pp. módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 4.§-a alapján alkalmazandó Pp. 247. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban a kérelmet megváltoztatni nem lehet. E rendelkezésből következően nincs arra lehetősége a kérelmezőnek, hogy a fellebbezésben kérelmezettként további, az elsőfokú eljárásban nem szereplő kérelmezettet is megjelöljön, és vele szemben is kérje az eljárás lefolytatását.

A másodfokú bíróság a kérelemnek megfelelően a fellebbezésre eljárva csak a kérelmezett tevékenységét vizsgálhatta, a kérelem elutasításának alapjául szolgáló indokokat és annak jogszabályi megalapozottságát megjelölő elsőfokú döntés helyességét a fellebbezési érvek nem cáfolták.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését annak helyes indokai alapján a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A Központi Igazságügyi Hivatal által a kérelmező részére kirendelt pártfogó ügyvéd díjáról a Pp. 87. § (2) bekezdésének megfelelően a másodfokú bíróság nem rendelkezhetett, mindössze annak megállapítására szorítkozhatott, hogy a díj viselésére - a fellebbezés sikertelensége folytán - a kérelmező köteles.

Ez okból kötelezte a kérelmezőt a Pp. 78. § (1); (2) és 79. § (1) bekezdése értelmében a kérelmezett másodfokú perköltségének megfizetésére, és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés c) pontja, 46. § (1) bekezdése, valamint a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a feljegyzett fellebbezési illeték viselésére. Ez utóbbi döntés során figyelemmel volt arra, hogy a kérelmező költségmentesség iránti kérelmének jogerős elutasítása megtörtént.

Budapest, 2010. május 5. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, . Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró Dr. Szőke Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő